

Mój Chrystus

*Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie*

listopad 2012 r.

25.11.2012 r.

Rok IV nr 37

NOWY BISKUP PELPLIŃSKI

J. E. ks. dr bp Ryszard Kasyna

Dnia 27 października, Ojciec Święty Benedykt XVI, mianował biskupem Pelplińskim dotychczasowego biskupa pomocniczego archidiecezji gdańskiej J. E. ks. bpa dra Ryszarda Kasynę.

Ks. bp Ryszard Kasyna urodził się 28 września 1957 roku w Nowym Stawie, nieopodal Malborka, w parafii św. Mateusza należącej do ówczesnej diecezji gdańskiej. Jest pierworodnym z czworga dzieci państwa Irmgardy i Franciszka. Szkołę Podstawową ukończył w rodzinnym Nowym Stawie. Stamtąd również dojeżdżał do I-go Liceum Ogólnokształcącego im. Henryka Sienkiewicza w Malborku. Po maturze wstąpił do Biskupiego Seminarium Duchownego w Gdańsku Oliwie, gdzie studiował w latach 1976-1982. Ukończył je na podstawie pracy z historii Kościoła, której promotorem był ks. dr Alojzy Rotta.

Dnia 1 września 1985 roku rozpoczął studia specjalistyczne z zakresu prawa kanonicznego na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Ukończył je 24 czerwca 1991 roku obroną doktoratu na temat odpustów w nowym prawodawstwie kanonicznym. W 1992 r. ukończył Studium Roty Rzymskiej.

Jest doktorem obojga praw, cywilnego i kanonicznego oraz członkiem najwyższego

organu sądowniczego w Kościele Katolickim – watykańskiej Sygnatury Apostolskiej.

Jest jednym z kilku polskich adwokatów tej sądowej dykasterii Kościoła powszechnego. Swobodnie posługuje się w mowie oraz w piśmie, językiem włoskim i niemieckim.

Święcenia kapłańskie przyjął 24 stycznia 1982 roku w Katedrze oliwskiej z rąk ówczesnego biskupa gdańskiego Lecha Kaczmara.

Ks. bp Ryszard Kasyna po święceniach kapłańskich, od 3 lutego 1982 roku pełnił posługę wikariusza i katechety w ówczesnej parafii Ducha Świętego przy Kaplicy Królewskiej w Bazylice Mariackiej w Gdańsku. Od czasu powrotu ze studiów związany był z instytucją Trybunału Metropolitalnego, którego oficjałem – wikariuszem sądowym - został 28 czerwca 1996 roku.

Prowadził wykłady w seminarium duchownym w kolegiach teologicznych.

24 kwietnia 1998 roku otrzymał godność kanonika gremialnego Kapituły Archidiecezji Gdańskiej, a 9 lipca 2001 roku praelata – kapelana Jego Świątobliwości Jana Pawła II.

dokończenie na str. 2

dokończenie ze str. 1

NOWY BISKUP PELPLIŃSKI

J. E. ks. dr bp Ryszard Kasyna

24 stycznia 2005 roku Ojciec Święty bł. Jan Paweł II mianował księdza prałata Ryszarda Kasynę biskupem pomocniczym archidiecezji gdańskiej i biskupem tytularnym Dices (obecnie Tunezja). Konsekrowany został 2 kwietnia 2005 roku w Bazylice Mariackiej w Gdańsku. Jako motto biskupiej posługi wybrał biblijny fragment „In veritate et caritate” („W prawdzie i w miłości”). Jest ostatnim biskupem wyświęconym za życia bł. Jana Pawła II.

8 listopada 2005 roku został nominowany na prepozyta Kapituły Archikatedralnej Gdańskiej. Przejął ten urząd po emerytowanym księdzu

biskupie Zygmuncie Pawłowiczu. 15 grudnia 2009 roku decyzją Ojca Świętego Benedykta XVI został członkiem Najwyższego Trybunału Sygnatury Apostolskiej.

W strukturach Konferencji Episkopatu Polski jest członkiem Komisji Duchowieństwa, członkiem Rady Prawnej oraz delegatem KEP do spraw Duszpasterstwa Ludzi Morza.

Ingres ks. bpa Ryszarda Kasyny do Bazyliki katedralnej w Pelplinie odbędzie się 8 grudnia 2012 r. o godz. 11.00.

ks. Proboszcz

Rozmyślania adwentowe

*Pan, gdy się w sercu przyjmie, jest jak kwiat,
spragniony ciepła słonecznego.*

*Więc przyflęj, o światło z głębin niepojętego dnia
i oprzyj się na mym brzegu.*

Karol Wojtyła

*Pokora nie jest słabością, ale wielką potęgą człowieka,
dlatego, że miłość jest potęgą.*

ks. Jan Twardowski

*Obecność nadziei każdego dnia sprawia, że uchronimy
się od rozpacz, z przekonaniem, iż nie ma sytuacji
przegranych, uczuć niepotrzebnych. Nadzieja
prowadzi do wiary, a wiara porządkuje wszystkie
pozorne przeciwności.*

ks. Jan Twardowski

Ważne, by o tym pamiętać, że Bóg zawsze czeka

ks. Jan Twardowski

Molitwa — mój dar z czasu: pozwalam się Bogu kochać

ks. Jan Twardowski

Człowiek, który ma Boga w sercu, daje temu świadectwo.

*Ale, (...) żeby to było możliwe, w człowieku
musi się coś bardzo ważnego dokonać. Mówimy:
musi się odnowić, musi się na nowo odrodzić.*

ks. Józef Tischner

*Życie ludzkie składa się z czekań. Spośród różnych
czekań jest jedno oczekiwanie najważniejsze, wspólne
wszystkim — oczekiwanie na Boga*

ks. Mieczysław Maliński

Oby nad tobą wciąż świeciła gwiazda.

*Po to są święta. Wszystkie kościołne i wszystkie
twoje domowe: abyś nie dał się zamknąć w jarzmie
codziennego życia. (...) Oby Ci nad szopą twoich
spraw codziennych nie zgasała gwiazda.*

ks. Mieczysław Maliński

Żyjemy w półtonach, w półcieniach, w szarościach.

*(...) Aż przejdzie obok nas jakiś wielki dobry czyn
— jakaś miłość — światło — w którym ujrzemy
wszystkie barwy w całym natężeniu i zawstydzimy
się naszej szarości.*

ks. Mieczysław Maliński

*Na twoim niebie musi świecić słońce. Wtedy ręce
twoje będą wciąż pełne kwiatów, nie kamieni. (...) Wtedy
będziesz szedł z twarzą pogodną, nie zasmuconą
smutkiem, nie ściągniętą gniewem.*

ks. Mieczysław Maliński

Spróbuj to przemyśleć

Grzechy biskupa

Pewna kobieta utrzymywała, że ukazał jej się Bóg. Poszła zatem poradzić się do swojego biskupa. Dobry biskup powiedział jej:

- Droga pani, być może pani wierzy w iluzję! Musi pani zrozumieć, że jestem biskupem diecezji i mam możliwość oceny, czy te wizje są prawdziwe, czy fałszywe.

- Oczywiście, Ekszelencjo.

- Taka jest moja odpowiedzialność i mój obowiązek.

- Wiem, Ekszelencjo.

- Zatem, droga pani, zrobi pani tak, jak przykażę.

- Zrobię, Ekszelencjo.

- Gdy następnym razem Bóg się pani objawi, jak to pani utrzymuje, podda Go pani próbie, aby wiedzieć, czy jest to naprawdę Bóg.

- Dobrze Ekszelencjo. A Jaka to próba?

- Powie pani do Boga: „Objaw mi, proszę, prywatne i osobiste grzechy mojego biskupa”. Jeśli to naprawdę Bóg się pani objawia, wówczas wyjawí moje grzechy. Po tym wróci pani tutaj i powie mi, co powiedział, do mnie, i do nikogo innego. Zgoda?

- Tak właśnie zrobię. Ekszelencjo.

Miesiąc później kobieta poprosiła o przyjęcie przez biskupa, który zapytał ją:

- Objawił się pani na nowo Bóg?

- Wierzę, że tak. Ekszelencjo.

- Zapytała Go pani tak, jak Jej przykazałem?

- Oczywiście Ekszelencjo.

- I co pani Bóg odpowiedział?

- Powiedział do mnie: „Powiedz biskupowi, że ja już zapomniałem jego grzechy”.

Profesor i przewoźnik

Pewnego dnia jeden z najslawniejszych profesorów uniwersytetu, kandydat do nagrody Nobla, dotarł nad brzeg jeziora. Poprosił przewoźnika, by go wziął do swej łodzi na przejażdżkę po jeziorze. Dobry człowiek zgodził się.

Gdy byli już daleko od brzegu, profesor zaczął go wypytwać.

Znasz historię? Nie! A więc jedna czwarta twego życia stracona.

Znasz astronomię? Nie. A więc dwie czwarte twego życia poszły na marne.

Znasz filozofię? Nie. A więc trzy czwarte twego życia są stracone.

Nagle niespodziewanie zaczęła szaleć okropna burza. Łódka na środku jeziora kołysała się jak mała łupinka orzecha. Przewoźnik przekrzykując ryk wiatru zapytał profesora: Umie pan pływać?

Nie - odpowiedział profesor.

A zatem całe pana życie jest stracone...

Jest wiele dróg, zazwyczaj bardzo pięknych i pociągających, które prowadzą do śmierci. Jedną jedyną drogą jest drogą życia. To droga Boża. Nie trać nigdy z oczu tego, co jest rzeczywiście najważniejsze

Bruno Ferrero

Z dziedzictwa Jana Pawła II

Człowiek ośrodkiem życia gospodarczo-społecznego

Z kwestią gospodarczo-społeczną mamy do czynienia niemal na każdym kroku, jako konsumenci, producenci, świadczący usługi, płacący podatki. Kierowanie tymi sprawami, to dziedzina świeckich. Wiele wskazań w tej dziedzinie daje nam nauczanie społeczne Kościoła. Oto co na ten temat czytamy w encyklice Jana Pawła II „Christifideles Laici”

Zasadniczym punktem w służbie świeckich na rzecz społeczeństwa jest kwestia gospodarczo-społeczna, do której klucza dostarcza organizacja pracy.

Aktualna waga tych problemów, ukazanych na tle szerokiej panoramy rozwoju i zgodnie z propozycjami rozwiązań społecznej nauki Kościoła, została ostatnio przypomniana w encyklice *Sollicitudo rei socialis*, którą gorąco polecam uwadze wszystkich, a przede wszystkim świeckich.

Do podstawowych punktów społecznej nauki Kościoła należy zasada powszechnego przeznaczenia dóbr, bowiem wedle Bożego zamysłu zasoby ziemi są dane wszystkim ludziom i każdemu człowiekowi jako środek służący rozwojowi życia prawdziwie na miarę człowieka. W służbie owego powszechnego przeznaczenia pozostaje własność prywatna, która — właśnie dlatego — ma w samej swej istocie funkcję społeczną. Ujmując rzecz w sposób konkretny, praca mężczyzny i kobiety jest najbardziej powszechnym i bezpośrednim narzędziem rozwoju gospodarczego, jest narzędziem — a zarazem prawem i powinnością każdego człowieka.

Wszystkie te sprawy wchodzą w szczególnie sposób, w zakres misji katolików świeckich. Sobór Watykański II określa najogólniej cel i kryterium ich obecności i działania: „Także w życiu gospodarczo-społecznym trzeba uzanować i podnosić godność osoby ludzkiej, pełne jej powołanie i dobro całego społeczeństwa. Człowiek bowiem jest twórcą, ośrodkiem i celem całego życia gospodarczo-społecznego”.

W kontekście radykalnych przemian zachodzących w świecie gospodarki i pracy świeccy muszą przede wszystkim angażować się w rozwiązywanie bardzo poważnych problemów rosnącego bezrobocia, walczyć o jak najszybsze położenie kresu licznym niesprawidłowościom wynikającym z niewłaściwej organizacji pracy, zabiegać o to, by miejsce pracy stało się miejscem wspólnoty osób cieszących się poszanowaniem ich podmiotowości i prawa do uczestnictwa, walczyć o rozwój nowej solidarności pomiędzy tymi, którzy uczestniczą we wspólnej pracy oraz o stworzenie nowego

typu przedsiębiorstw, o zrewidowanie systemów handlowych i finansowych, a także o zmianę systemu wymiany technologicznej.

W tym celu świeccy muszą wykonywać swoją pracę z zawodową kompetencją, uczciwością i w duchu chrześcijańskim, traktując ją jako drogę do osobistego uświęcenia, zgodnie z wyraźnym wskazaniem Soboru: „przez swoją pracę człowiek zwyczajnie utrzymuje własne życie i swoich najbliższych. Łączy się ze swoimi braćmi i służy im, może praktykować szczerą miłość i współdziałać w doskonaleniu rzeczy stworzonych przez Boga. Co więcej, winniśmy nabrać przekonania, że przez pracę składaną Bogu w ofierze człowiek łączy się z dziełem zbawczym Jezusa Chrystusa, który pracując własnymi rękami w Nazarecie, nadał pracy znamienitą godność”.

W związku z problematyką życia gospodarczo-społecznego i pracą pojawia się dziś w sposób coraz bardziej natarczywy tak zwana kwestia „ekologiczna”. Z pewnością Bóg dał człowiekowi zadanie „panowania” nad stworzeniem i „uprawiania ogrodu” świata. Jednakże człowiek winien wypełniać to zadanie szanując obraz Boga, którym został naznaczony, a więc rozumnie i z miłością. Znaczy to, że musi poczuwać się do odpowiedzialności za dary, które otrzymał i wciąż otrzymuje od Boga. Człowiek dysponuje darem, który — jeśli to możliwe, ulepszony — winien zostać przekazany następnym pokoleniom, dla których również przeznaczone są dary Pana. „Panowanie, przekazane przez Stwórcę człowiekowi, nie oznacza władzy absolutnej, nie może też być mowy o wolności «używania» lub dowolnego dysponowania rzeczami. Ograniczenie nałożone od początku na człowieka przez samego Stwórcę i wyrażone w sposób symboliczny w zakazie «spożywania owocu drzewa» (por. Rdz 2, 16-17) jasno ukazuje, że w odniesieniu do widzialnej natury jesteśmy poddani prawom nie tylko biologicznym, ale także moralnym, których nie można bezkarnie przekraczać. Właściwa koncepcja rozwoju nie może pomijać powyższych rozważań — dotyczących użycia elementów natury, odnawiania się zasobów i skutków nieuporządkowanego uprzemysłowienia — stawiających nasze sumienie wobec wymiaru moralnego, jakim powinien odznaczać się rozwój.

(Christifideles Laici 43) opr. ks. Adam

Symbolika liturgiczna

8 grudnia – Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny

Kościół potrzebował osiemnastu wieków, by przywilej niepokalanego poczęcia Maryi ostatecznie uznać za prawdę wiary katolickiej. Potrzebował czasu na modlitwę, medytację i refleksję teologiczną. Papież Pius IX 8 grudnia 1854 roku bullą *Ineffabilis Deus* ogłosił dogmat o niepokalanym poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Słowa tej bulli między innymi brzmiały: „w pierwszej chwili swego poczęcia, ze szczególną łaską i przywilejem Boga Wszechmogącego, biorąc pod uwagę zasługi Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego, Najświętsza Maryja Panna została zachowana od wszelkiej zmazy grzechu pierwotnego”. Przywilej niepokalanego poczęcia wpływa i opiera się na Bożym Macierzyństwie Maryi. Maryja, zachowana od skażenia grzechem dzięki uprzedzającej łasce Bożej, najlepiej spośród wszystkich stworzeń współpracowała z Bogiem, kochając czystą miłością. Wraziłwa na natchnienia Boga, w sposób doskonały wypełniała Jego wolę.

Historia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu jest bardzo długa. Już od pierwszych wieków chrześcijaństwa liczni teologowie i pisarze wskazywali na szczególną rolę i szczególne wybranie Maryi spośród wszystkich ludzi. Ojcowie Kościoła nie raz nazywali Ją czystą, bez skazy, niewinną. W VII wieku w Kościele greckim, a w VIII w. w Kościele łacińskim ustanowiono święto Poczęcia Maryi. Późniejsi teologowie, szczególnie św. Bernard i św. Tomasz z Akwinu zakwestionowali wiarę w Niepokalane Poczęcie Maryi, ponieważ - według nich - przeczyłoby to dwóm innym dogmatom: powszechności grzechu pierwotnego oraz konieczności powszechnego odkupienia wszystkich ludzi, a więc także i Maryi. Ten problem rozwiązał w XIII w. Jan Duns Szkot, który wskazał, że uchronienie Bożej Rodzicielki od grzechu pierwotnego dokonało się już mocą odkupieńczego zwycięstwa Chrystusa. W 1477 papież Sykstus IV ustanowił w Rzymie święto Poczęcia Niepokalanej, które od czasów Piusa V (+ 1572 r.) zaczęto obchodzić w całym Kościele. W czasie objawień w Lourdes w 1858 r. Maryja potwierdziła ogłoszony zaledwie cztery lata wcześniej dogmat. Bernardcie Soubirous przedstawiła się mówiąc: „**Jestem Niepokalane Poczęcie**”.

Św. Łukasz (Łk 1,28) opisuje scenę zwiastowania słowami: „*Anioł wszedł do Niej i rzekł: Bądź pozdrowiona pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami*”. W scenie Zwiastowania archanioł Gabriel nazywa Maryję „*pełną łaski*” i zapowiada, że osłoni ją Duch Święty. Kościół rozumie to słowo jako objawienie tajemnicy dotyczącej całego życia Maryi od samego początku, czyli od poczęcia. Była ona pełna łaski, bo tylko ktoś całkowicie wolny od grzechu mógł dać życie wcielonemu Słowu Boga, Jezusowi.

Wielbiąc Boga za wielkie rzeczy, które uczynił Maryi, żyjemy nadzieją, że spełniając nasze powołanie do świętości, my również zostaniemy napełnieni Bożą łaską i miłosierdziem.

W Maryi Niepokalanej widzimy kim jest człowiek w zamyśle Boga. Człowiek wyszedł z ręki Boga cały piękny, a grzech wbrew temu, co sądzą niektórzy, nie jest częścią naszej ludzkiej natury, ale stanowi „*obce ciało*”. Maryja została przez Boga zachowana od jakiegokolwiek grzechu przez uprzedzającą łaskę, ale wszystkich nas dotyczy powołanie, abyśmy byli „*święci i nieskalani przed obliczem Boga*”.

Niewiasta Ewa postawiona przy Adamie pozwoliła się zwieść, dzieląc się z nim owocem grzechu. Niewiasta Maryja postawiona przy nas wydaje zbawieniny owoc swojego życia – Jezusa Chrystusa. Zamyśl Ojca sprzed założenia świata realizuje się w pełni w Najświętszej Maryi Pannie, gdyż stała się ona Córką Ojca, Matką Syna Bożego i Oblubienicą Ducha Świętego. Maryja znalazła to, czego szukała – „*łaskę u Boga*”. My, szukając Maryi, znajdziemy zawsze łaskę Jej Syna, Jezusa Chrystusa.

Maryja Niepokalana, najczystsza Dziewica jaśniejąca świętością, jest wizerunkiem Kościoła, który kiedyś cały będzie „*święty i nieskalany przed Bożym obliczem*”. Oddając Jej cześć, wielbimy Boga, który mocą zasług przewidzianej śmierci Jezusa zachował Ją od grzechu oraz wyznajemy wiarę w to, że także my, grzeszni, staniemy się czysti dzięki tej samej ofierze krzyża. Chwała Maryi jest znakiem, że Bóg naprawę jest w stanie przemienić serce każdego człowieka, który jak Ona przy Zwiastowaniu, zechce wypowiedzieć Mu swoje: „**Tak**”.

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny jest jak jutrzienka Narodzenia Pańskiego. W osobie Niepokalanej Dziewicy, Kościół stawia nam przed oczy całe piękno ludzkiej natury, opróśnione mocą Bożej miłości.

Maryja jest najwspanialszym z Bożych stworzeń. Bóg sam Ją wybrał i usprawiedliwił w Jezusie Chrystusie mocą przyszłych zasług Jego zbawczej męki, śmierci i zmartwychwstania. Już w samym poczęciu była wolna od grzechu pierwotnego, miała bowiem nosić pod sercem Zbawiciela. W Niej Bóg stał się Emanuelem, Bogiem z nami. Świętowanie w liturgii Niepokalanego Poczęcia Maryi Panny są zwiastowaniem radości, która wkrótce ma zostać obwieszczona całemu stworzeniu, że Bóg o nim nie zapomniał, troszczy się o nie i wybiera człowieka na miejsce swojej obecności.

Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste”

ADWENT CZASEM OCZEKIWANIA

Za kilka dni rozpoczyna się kolejny w naszym życiu czas oczekiwania na najważniejszą w dziejach świata osobę, na Objawienie się Boga. Jest to czas szczególny, a więc i w sposób szczególny go wykorzystajmy. Niech wśród zgiełku trosk nasze ludzkie roszczenia, mniej lub bardziej uzasadnione znajdując pomyślne rozwiązanie i właściwy kierunek. Postarajmy się o to, aby nie był to czas zmarnowany. Nie przegapmy Tego, który

do nas przychodzi. On sam jest dobry i tylko dobro nam przynosi.

A więc z nadzieją, ufnością i wielką radością oczekujmy nadchodzącego Mesjasza.

Uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata

Nasz Odpust parafialny, który w tym roku liturgicznie przypada dzisiaj 25 listopada tj. w ostatnią niedzielę Roku Liturgicznego, przeżywamy w tym roku w sposób wyjątkowy jakby przez dwie niedziele.

18 listopada nawiedził naszą parafię J. E. Ks. Bp Wiesław Śmigiel. Przyjechał do nas z tygodniowym wyprzedzeniem z okazji odpustu parafialnego i tego dnia odprawił Sumę Odpustową.

Wieści z budowy

Bóg zapłać za ofiary, które wpłynęły na budowę kościoła.

W miesiącu październiku zebrano 11 tys. 366 zł.

W parafii Matki Kościoła w niedzielę 28 października zebrano na naszą budowę 2 tys. 260 zł.

*Ostatnio wstawiono brakujące rygle stalowe w konstrukcji dachu kościoła
oraz kontynuowane są prace w domu parafialnym.*

i INFORMACJE OGÓLNE I SPRAWY BIEŻĄCE

Intencja Żywego Różańca na miesiąc grudzień

*O dobre przeżycie
Świąt Bożego Narodzenia
i podziękowanie za wszystkie łaski
Roku 2012*

Statystyka parafialna - październik 2012 r.:

Sakramentu chrztu udzielono 7 dzieciom
W związek małżeński wstąpiła 1 para
Do Pana odeszły 4 osoby

Msze Święte:

Niedziele i Święta: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 18.00

Święta „zniesione”: 7.00, 10.00, 16.00, 18.00

Dni powszednie: 7.00, 18.00

Biurowie parafialne czynne:

od poniedziałku do piątku rano-bezpośrednio po Mszy Św. oraz od 17.00 do 17.45.

Mój Chrystus

Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Parafia p. w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata
83-110 Tczew
ul. Jodłowa 15; www.chk.tcz.pl
Tel. 58 5338929 Ks. Proboszcz **Janusz Gojke**
Tel. 58 5325925 Ks. Wikariusz **Adam Muszkiewicz**

Konto Parafialne: 09 1020 1909 0000 3102 0073 2925

Wydawca: Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste” na rzecz budowy Kościoła p.w. Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Skład i druk: Zakłady Graficzne Tczew, tel. 58 531-57-30